

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

Bares hajnala.

Tagadhatlanul Bares már jó régen ismert név a kereskedelmi világban. Kereskedelmi éles szemek észrevették természeti fekvésénél fogva a kereskedelemre oly kedvező helyet és siettek is azt mihamarabb célukra fölhasználni. Az épített vasut s a Dráva melletti rész csakhamar a kereskedelmi világ gazdag coloniájává fejlődött, kereskedelme egyike lett az ország legnagyobb kereskedelmi pontjának. Egyesek és társulatok meggazdagodtak, telepjük csinos kis város töredékké épült ki, de Bares község, melynek árnyában letelepedtek, csak a legközönségesebb községek medrében élt, egész elfeledten, elhagyottan. Sok idő telt el, míg ez a szegény község életre ébredt s szerény hangon kért olyanokat, melyek fekvésénél fogva is joggal megilletik. Nem bolygassuk itt azokat a kiesinyes érdekeket, melyek Baresot fejlődésében vissza tartották. De végre is győzött az igazságos és okosabb nézet, magasabb köreink arra a meggyőződésre jutottak, hogy Baresot az ország érdekében is emelni kell, hogy vele az ország itt a határszélen egy erős kulturális magyar várost nyerjen.

Sok év után végre elértük hát az első lépést városunk fejlődésére.

Jövő vasárnap, augusztus 16-ika örömnappja lesz Barcsnak, e napon nyitattik meg ünnepélyesen a baresi közigazgatási járás, e napon fogadja ünnepélyesen Bares városa megválasztott főszolgabiróját, Fenyőssy Ödönt.

Míg együtt lesz nekünk mind a tényezők, melyek városunkat nagygyá emelni lesznek hivatva: Bares polgárai, örvendjete addig is ez első lépésen, — városunk fejlődésének hajnalán!

A baresi közigazgatási járás ünnepélyes megnyitására különben a 12 tagú rendező bizottság által következő program van megállapítva. Vasárnap, 16-ikán reggel kocsin és lovasbandériummal tisztelgő küldöttség megy a főszolgabiró elé Darányig, hová őt odáig a szigetváriak fogják fényes kísérettel követni.

Bareson a főszolgabiró fogadtatása délelőtt 11 órára van kitűzve, itt Dr. Piszár Antal ügyvéd üdvözlö a főszolgabirót, Bares városa nevében. Ez után következik az egyesületek, testületek, hivatalnokok, községek, körjegyzők, körorvosok és magánosok tisztelgése, mely a program egyik kimagasló pontját fogja képezni.

Délután 3 órakor a „bares-

telepi olvasó és társaskör" helyiségeiben ünnepi disz ebéd lesz s ezt este 9 órakor zártkörű táncestély fogja követni.

C s a r n o k.

A londoni Tower.

— Irta: B. Gy. —

Az óriási London egyik külvárosában a hatalmas Temze partján egy régi vár emelkedik, a Tower, melynek szürke falai és tornyai felett nyolez század viharzott már el.

Ódon bástyáin hat széles-, rovátkás-torony van, a Temze felőli oldalon lépünk a várba, a „szt. Tamás" torony alatti ugynevezett „árulók kapuján" át; ez ama sötét kapu, melyen át mikor a Tower még állam fogházul szolgált a régi időkben a foglyokat bevezették, melyen királyi méltóságok a fényes udvari körből — a tömlöz nyirkos falai közé, a bakó bárdja elé mentek.

Ezen kapun áthaladva, a belső régi várfalat látjuk előttünk, ötszög alakban emelkedik ez, és 12 széles-, kerek-tornyot hord magán, melyek különféle elnevezésűek, mint a vér-, harang- és kötőtorony stb.

A „vértorony" alatt utunk egyenesen a tower udvarára vezet, az udvar közepén áll egy négyszög alakú ódon — három emeletes nagy épület, ólomtetőzete sarkain egy-egy kis toronnyal; az 1080-as

T Á R C Z A.

A Normafa.

— Irta: Szaák Lujza. —

Ki ne tudna valamit, ha csupán hírből is, a Zúgliget százados tölgyéről? Ki ne hallott volna valamit a Norma fáról a XV-ik századból reánk maradt ereklyéről, a fővárosi nép e büszkeségéről?

Midőn a mostani Zugliget még az őserdők szellemjáró tanyái közé tartozott; midőn még az elrejtett várromok lakói háborítlanul tanyázhattak a vadregényes völgyek bársonyos pázsitján, a természet ez ősi fészkét még nem bitorlá avatatlan kéz.

Ez időben szerény elvonultságban élt egy öreg tudós az omladozó sziklavárak egyikében, melyet a Mártha hegyesücs közelében még Hunyady János építtetett a nevével elnevezett János hegyen, és melyet a nép babonás hittet félve került, sőt rettegve, borzongva emlegetett is.

Mátyás királyfi első szerelme fűződött egy szép görög leány emlékéhez, ki e hegytetőn gyilkoló tör áldozata lett egy vetélytársnak . . .

A mindent felkutató tudvágy esodás dolgokat regélt e hegytetőn élő csillagvizsgáló, szellem idéző tudósról is és annak mesés kincseiről. — Pedig ez tudományának élve, kincs gyűjtéssel kevésbé foglalkozott.

S ha volt mit féltennie, úgy az egyetlen lánya, az aranyhaju Norma volt. — Az anya nélkül maradt árva leánykával elhagyta a fényes királyi udvart, lemondva magas állásáról, visszavonulva mindentől, a természet ez elhagyott helyén ütött tanyát, tudományának, a csillagászatnak élve.

S ha volt, mi öreg napjaiban megédesíté perceit és feledteté vele angyal-jóságú nejét, az aranyhaju Norma vidám kacajja és gyermekes csevegése volt. — A mély tudományú apa mellett a gyermek lelke is átídomult. Nem lévén más társasága és mulatsága, atyja csillagvizsgáló tornyát sokszor felkereste és ott meg-

tanulta a csillagok járását, azok fénye és ragyogásából segített atyjának kiolvasni a jövőndőt! . . .

Egy úszó felhő kinos vergődése és a sóhajtozó szellők árszói között majd annak bánatos könnyei, vagy a zúgó vihar közelgése vagy elvonulása, mind megannyi új világ volt a gyermek lelkére és kiragadta őt a mindennapiság légköréből.

A csillagok közt élni, a felhők közt járni és a szellők susogásai közt álmodozni egy külön világot teremtett az ifjú leányka lelkében és átszövé azt lassankint az ábrándok ezüst szálaival és oly hálóval övezé, hogy ezt szétfosztani földi erő alig leend képes.

Atyja sokszor bámulva tekintett a felserdült leányka átszellemült vonásaira, ha az egy-egy új csillagzat tanulmányozásával volt elfoglalva . . .

— Norma! aranyhaju gyermekem! hová ragadta lelkedet a bájos képzelet? Mintha nem is földi lény, hanem égi tünnemény lennél!

— Csodák tanyája ez a mi egünk, melynek varázsa fogva tart! — Oh mi

években épült ez, Gudolph rochesteri püspök vezetése alatt. Ettől északfelé a szt. Péter kápolna van, melyben az elítéltek teste porladoznak, köztük az általán tisztelt Grey Johanné, Cromwell Tamásé, a Somerseti hercege és sok más jelesé. — Tovább az őrség laktanyája van, — a parancsnok lakásával együtt.

A kápolna előtt hajdan a vérpad állott, itt végződtek ama szomorú események, melyek Anglia történelmében fekete lapokra jegyezték.

A VIII. Henrik korabeli öltönyös vezető — ki a látogatókat csoportonként a towerban körül vezeti, — mindenekelőtt a nagy tanácsstermet mutatta meg, hol a király ott időzése alkalmával a tanácskozások megtartottak, és gyakran rögtön ítélő bíróság is székelt, jelenleg fegyvergyűjtemények vannak benne — továbbá a gyönyörű szent János kápolnát, mely ugyancsak a főépületben van, s ennek első emeletétől egész a tetőzetig, tehát két emeletnyi magasságig terjed; tizenkét tömör oszlop tartja boltozatát, és ablakai színpompás festésűek; III. Henrik idejében diszített fel e kápolna legkiválóbban, de jelenleg üresen áll; a régi időkben a rendes isteni szolgálatot egy udvari káplán végezte itt, s ezért az állam pénztárból évi 50 schillinget kapott.

A kápolnából az ékszer toronyba mentünk, e helyiségben őriztetnek Angolország koronázási ékszerei.

Itt előre kell bocsájtanom, hogy Anglia koronázási ékszeri az I. Károly halála után támadt zürzavarban, nagy részben eladattak; ezek között volt szt. Eduárd régi koronája is.

A rend helyre álltával egy bizottság alakult, melynek feladatává tűzött ki, hogy e jelvényeket és ékszereket ismét létre hozza; a régi alak és nevek megmaradtak ugyan, de magok a jelvények már nem a régiak.

A terem melyben e drágaságok elhelyezve vannak, nem nagy; középen és a falak mentén üvegszekrények húzódnak végig.

Középen van elhelyezve a koronák szekrénye, melyben legfelül Viktoria királynő koronája van, ez bíbor bársonyból

készült és ezüst abroncs fogja körül, tetejébe egy golyó kereszttel van alkalmazva, a kereszt közepén egy nagy saphir, a korona elő részén pedig egy szív alakú rubin látható: a második korona szt. Eduárdé, ez hasonlít alakjára nézve azon koronához, melyet Anglia czimerén és pénzein láthatni, egészen aranyból készült és gyémántok, rubinok, smaragd s saphirok diszítik, a harmadik korona helye üres, a walesi hercege, s az angol főrendi házban van, a trónörökös ülése előtt; még egy korona van itt elhelyezve, a királynők régi koronája, melyet koronázás alkalmával az angol királyné előtt visznek, ez egyszerű, majd nem minden diszt nélkülöző korona; de annál diszesebb a királyné diademje, nagy gyémántokkal és gyöngyökkel kirakott ékszer, mely még II-ik Jakab neje D'Este Mária részére készült.

Vert aranyból van a szt. Eduárd kormány pálezája mintegy 4 és fél láb hosszú, végén kerek gombbal, mely állítólag megváltónk valódi keresztjéből egy darabkát rejt magában; ezen pálezát koronázáskor a királyi pár előtt viszik; szintén egészen aranyból van a királyi jogar is, drága kövek diszítik; e jogart koronázáskor a canterbury érsek a király jobb kezébe adja.

A „részrehajlatlanság pálezája“ pedig a király balkezébe adatik koronázás alkalmával, ez is itt van elhelyezve, aranyból készült és gyémántokkal van kirakva, felső végén egy kiterjesztett szárnyu galamb van.

Három kisebb jogar látható még, a királynői jogarok, ezek közül különösen művészi kivitelű az első, aranyból készült és drágakövektől csillog; a második elefántesontból van, ez még állítólag Boleyn Annáé volt: a harmadik egyszerű arany jogar, III-ik Vilmos neje részére készült.

Ezen drágaságok megtekintése után 3 pallós ötlük szemeinkbe, és pedig az első tompa végű, ez a kegyelem pallósa, a másik kettő a világi- és vallási igazságosságáé.

A koronázási miséhez tartozó egyházi jelvények, köztük egy igen szép szentségtartó, továbbá a fölkenési edény

kanállal, egy külön szekrényt foglalnak el, az említett kanálról azt hiszik, hogy ez az egyedüli darab, mely a régi koronázási ékszerek közül megmaradt.

Egy újabb szekrényben a koronázási diszebédhez készült arany edényeket látjuk.

Végül fel kell még említenem a királyné karpereceit, melyeket a koronázáskor visel, és a király arany sarkantyuit.

A teremből távozva, egyik sarokban még a királyi gyermekek keresztelésénél használt egyszerű medenczét látjuk, s így befejeztük e terem drágaságainak megtekintését.

Alabárdos örök mellett lépünk ki, és vezetőnk most már a tower zárkáit mutatja meg, különféle tömlözőkbe lépünk, hol hajdan a legfelvilágosodtabb emberek nyögtek; pártviszályok, udvaronc eselfogás vagy egy fejedelmi szeszély népesítte meg e helyeket — nemcsak főrangú egyénekkel, de királyok és királynőkkel is.

(folyt. köv.)

H i r e k.

— **Hymen** Dömötör Kálmán helybeli s. jegyző eljegyezte Szutrély Gizella kisasszonyt, a baresi rom. kath. elemi iskola tanítónőjét.

— **Esküvő** Löwy Náthán a baresi izr. hitközségi iskola tanítója e hó 9-én d. u. fél egy óraker tartja esküvőjét a pozsonyi izr. templomban, Bardach Zsófia kisasszonynyal.

— **Jótekonycélu műkedvelői előadást** rendeztek e hó 2-án a bacstelepi színházban, 10—12 éves fiúk és leánykák, előadták a „kisasszony karácsonya“ című egy felvonásos vígjátékot. A nemes lelkű kis műkedvelők: Seligmann Erzsike, Weisz Böske, Schulhoff Ilnoka, Hoffmann Lenke, Kronberger Adolf, Deutsch Vilmos, ifj. Deutsch Margit, idős Deutsch Margit, pompásan megfeleltek feladatuknak, és másnap örömmel adtak át egy szegény özvegy asszonynak 14 frtot mint az előadásból befolyt tiszta jövedelmet.

kár, atyám, hogy gyarló halandók vagyunk! Oly szép élni itt a magasban a csillagok között!

— Édes aranyhaju angyalom! Hiszen csillag vagy te is, csak hogy a te csillagodat nem vizsgáltuk. — Az csak ezután lesz világga, mely szelid fényt kölesönöz a többi csillagoknak és napja lesz egy oly erőnek, mely megrozsdásodott sarkából kiforgatja az öreg mindenséget.

— Oh atyám, miről beszélsz te most? mond Norma esodálkozva, nem érté, nem tudá felfogni atyja mély értelmű szavait:

— Majd megérted, gyermekem, ha napod feljő, ha csillagod ragyogni fog!

— Hát nekem is lesz csillagom, melyből kiolvashatom jövőmet? — Minden ember csillagával születik, melyet jó, vagy rossz szelleme csempész fejk fölé a halandóknak.

— Oh mutasd atyám, melyik az én csillagom!

— Saját maga jövőjét senkisé nem olvashatja, mert csillagát felhő borítja.

— Győződj meg magad felőle! Látod azt a fekete pontot? az a te csillagod

helye. — Az a sötétség pedig nem más, mint egy áthatlan felhő, melyen a te szemeid nem láthatnak át. — De mellette van az enyém tekints belé mit olvasól fényéből?

— Oh atyám, hosszú, boldog és megelégedett életet neked!

— Adja az ég, gyermekem! Ha jövődet biztosíthatom, meg is lesz, mert neked még támaszra van szükséged! én már öreg vagyok! . . . De nini, csillagodat felragyogni látom. — Szét foszlott előle a sötét felhő, s megkezdé égi utját . . . Különös!!! a szemem könnyezik a fénytől! Még egy új égi test nézése sem gyengíté el annyira idegeimet!

— Talán az öröm gyöngye vetődött felszínre, kedves atyám?!

— Lehet, gyermekem, lehet! mert ez igen szokatlan!

Pedig ha tudták volna, hogy a csillagot borító felhő árnyékának átvétődése okozta a könnyeket, melyeket a jövő bánata sajtolt ki belőle!

Hja, a tudós is csak gyarló ember! Szegény tudós, gyarló tudós! Mi a te tu-

dományod a nagy mindenség lángésszel vezérelt tengelyeihez?!

— Vendégek érkeztek uram! Szólt be az ajtón a vár egyetlen szolgálja, megzavarva a tudóst elmélyedt gondolataiban.

Vajjon kik lehetnek? Ugy látszik a budai várból a nagy méltóságok közül.

— Menj gyermekem szobádba, fordult a tudós Norma felé és öt homlokon csókolá. Te pedig, hű szolgál, vezesd a látogatókat a nagy terembe.

Ha a teremtő is úgy akarná, mint én, . . . gondolá a tudós vendégei elé sietve, bizony az öreg csillagász leánya hercegi koronát viselne czimerén. . . Ki tudja?! Talán . . . talán . . . még magasabbban is emelkedhetünk . . .

Ha Norma hallotta volna a rideg számító szavakat, ha látta volna a nagyra-vágyás vigyorgó daemonát a tudós szemében, megijedt volna jövőjétől. De ő gondatlanul szökdécselt alá a toronyból, nem ment szobájába, lelke úgy vágyott a szobába . . . A csillagok vizsgálása, a felhők susogása úgy megragadta ábrándos

— **A vonat kerekei alatt.** E hó 3-ikán délután történt, hogy a baresi állomáson egy tehervonat mozdonya alá került egy Buthi Juli nevű napszámos leánya. A leány ugyanis korsóval kezében át akart haladni a vágányokon de sietésben meg botlott és elesett s egy kocsikat tolató teher vonat mozdonya keresztül rohogott felette, oly szerencsésen, hogy a leánynak semmi baja sem történt. A dologban az az eredetiség, hogy a borzasztó haláltól megmenekült leányka mindjárt a korsóját kereste, és sirva fakadt, hogy az esés közben összetört.

— **A villám halottja.** Somogy-Szobbi és Segesd somogymegyei községek környékén, a múlt napokban nagy vihar volt. A felhőszakadás és a villám cikázása az embereket künn a mezőn, aratás közben lepette meg. A somogy-szobbi határban egy munkás csoport sietve menekült a vihar elől; utközben a villám lecsapott a munkások közé s egy asszonyt agyonütött, többeket pedig halálosan megsebesített. Az asszonyt két kis árvája siratja.

— **Borbélyműhely a gyorsvonaton.** Egy vállalkozó bécsi borbély azt az ajánlatot tette a vasut-igazgatóságnak, hogy a hosszú vonalakon a gyorsvonat valamelyik vagonjában borotváló, fodorító és hajnyíró műhelyt rendez be és pedig urak és hölgyek számára, hogy az utasok, kiket a hosszú utazás nagyon megtápatott, megérkezésükkor esinosen jelenhessenek meg ismerőseiknél. Amerikában egyes vonatokon fürdő is van miért ne rendezhetne be magának a vén Európa gyorsvonatain borbélyműhelyt?

— **Késsel verekedő szolgáló leány.** Pfeiffer Zsigmond helybeli kereskedő volt szolgálója azok fajtájából való, kik nem éppen példás maga viselkedésük után már rég megérdemelték volna a kitoloncolást.

Ezen mintaképe az erénynek mult vasárnap este boszutól áthatva késsel kezében leste a kapuban Münz Simon helybeli fuvaros fiát Münz felesége, ki meghallotta, hogy fiát a szolgálólány orvul akarja megtámadni, a veszélyt elhárítandó a leányt figyelmeztette, hogy tegye le a kést s ne állja fiának útját. Azonban ő

ahelyett hogy hallgatna a szóra, dühösen megtámadja az éltet, gyenge asszonyt, s orrán és karján sebet ejt a késsel s majd ujját harapdálta össze. S ezen műtét után, mint a ki dolgát jól végezte, a konyhába menekült, azt jól bezárva maga után s hiába jöttek érte az előhívott rendőrök hogy bekísérjék, azoknak nyugodtan azt kiabálta ki, hogy majd reggel maga fog elmenni a község házára, de most ennyi nép előtt nem engedi magát bekísértetni. A jó madár ugyan másnap ki lett tiltva Baresről, de azon fölül megérdemelt volna még egypár napi elzárást; ő Baresot könnyen elfelejtheti, legfeljebb más községet boldogít magaviseletével, de a szegény asszony maig is érzi a sérülés fájdalmait. Főszolgabírónk igen helyesen tenné, ha több ily jó madarat ki tiltana városunkból s véget vetne ennek a türehtelen helyzetnek, melyet a sok rossz eselédék idéznek elő városunkban. Ocsmány éjjeli barlangjukat, hol bűnös összejöveteleiket tartják, szét kell rebbenteni s betiltani az éjjeli csavargásokat, kinek nem tetszik a rend, hadd pusztaljon a salja!

— **Verekedés.** Megszokott dolog az már Bareson, hogy a családok nyugalomát egy-egy lármás verekedés zavarja meg, és megszokott dolog már az, hogy az ilyen verekedéseket leggyakrabban a Pfeiffer Zsigmond segédje, vagy eselédleánya idézi elő s leggyakrabban a család védnöksége, vagy közreműködése mellett. Alig, hogy leirtunk egy verekedést, melyben Pfeiffer eselédleánya volt a szerep hőse, már újból egy másikhoz kell fogni, hol Pfeiffer segédje a főszereplő. A látványos előadás különben a következő okból történt. Hirschler Ernő kereskedő segéd már régóta sértő szavakat izengett Märmelstein Izidor szabó segédnek, ki is már a sértegetéseket tovább tünni nem tudta, mult esütörtökön este felé elment Pfeifferhoz, hogy segédjét a sértegetésért kérdőre vonja. Itt aztán „szóbeli szócredt” s következett a tettelegesség is, Märmelsteinra rárohant nemesak a segéd, de Pfeiffer és felesége is s olyan egy nőbli verekedés fejlődött ki, amilyen ritkítja párját s amilyent csak Pfeifferéknél tudnak produkálni. Nem akarjuk a dolgot tovább

részletezni, a többi a bíróság dolga, de megkell még jegyeznünk, hogy a közhangulat nemesak Hirschler segéd ellen, de gazdája és asszonya ellen is szól.

— **Kneiposan.** Komikus egy eset történt a napokban, mely valóban megmosolyogni való. Ugyanis egyik helybeli kereskedőnk boltjában a napokban többen valának egygyütt s a társaság egyik tagja tréfából egy nyugalmazott hivatalnoknak azt az ajánlatot tette, hogy cipőit, mely már nem a legjobb állapotban volt, megveszi 20 krajcárért. Ezt hallva a társaság egy másik tagja, a cipők árát föllicitálta 50 krra, mely után a hivatalnok ur rögtön levette cipőit s át adta azokat a föllicitálóknak 50 krért s aztán mezét láb, per pedes apostalorum ment haza jó távoli lakására, nem kis mosolyára a vele szembe jövőknek.

— **Időjárás.** Még mindig tart a szeszélyes időjárás, ma itt holnap amott pusztit a vihar, jég vagy felhőszakadás. Csak e hó 2-ikán látogatott meg bennünket legutóbb erős záporosó jéggel keverve s már mult esütörtökön reggel ismét borzalmas fekete felhő vonult el felettünk nagy viharral, elsötétítve egészen a tájat. Minden ember rémülve menekült haza felé a mezőkről is, de hála az égnek, a félelem legalább nálunk alaptalan volt, mert a vésztojósó felhő gyorsan elvonult felettünk, minden kár nélkül. Azonban a veszedelmes felhő más vidék fellett nem ily békésen vonult el; mint halljuk, így N. Atádon is diónagyságu jég esett vastagon borítva el a földet.

Bizony a sok rossz időjárás az idén igen nagy károkat okozott az országban, mit később fogunk csak jobban megérezni.

Raktár-kimutatása a magy. leszámítoló-és pénzváltó-bank baresi raktárainak. Készlet f. hó 15-én 131145 mm. 786050 biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 15-től 31-ig 36732 mm. 204600 biztosítási érték. Összesen 167877 mm. 990650 biztosítási érték. Kiraktárlás f. hó 15-től 31-ig 49038 mm. 289800 biztosítási érték. Készlet f. hó 31-én 118839 mm. 700850 biztosítási érték. Részletezés: 5742 mm. búza 668 mm. rozs 5263 mm. árpa 110 mm. zab 100667 mm. tengeri 160 mm. hüvelyesek 482 mm. liszt 5747 mm. különféle.

kedélyét, hogy nem tudta elviselni a zárt szobai levegőt. Felkereste kedvenc helyét a Csillagvölgy feletti térségen szabadon álló nagy tölgyet. Magával vitte kis fehér galambját, ez volt ábrándos lelkének hű társa. Vállára tette, ha elszállt . . . dub, dub, dubikám! . . . visszaesalogatta és az megérté kis urnője hívó szavát, visszaszállt és piros lábacskáival belesüppedt a harmatpuhaságu csipkefodrok közé . . . Így ábrándozott órák hosszú során át, nem gondolva az idő múlásával. — Verőfényes őszi nap volt. Oly csalékony, elragadó, mintha utolsó pompájában tetszelegne önmagának az évszak. Norma szent áhitattal karolá át a tölgyet és halát rebegett a nagy mindenség urának, hogy hegyet, völgyet és erdőt teremtett. Oly néma volt a csend, mintha a természet lélegzetét visszatartotta volna, hogy az őszi nap pompáját még figyelmesebben szemlélhesse.

Ki tudná leírni egy gyermekleány ábrándvilágát? Mikor még rózsaszinben lát mindent! Mikor minden fűszál ragyogó harmatot rengtet feléje.

Ah élek? Vagy nem élek? Kellemes álom tart fogva, ébren bele álmodom magam a nagy természetbe. Mi némaság uralg körülöm és mégis minden beszél. . . Itt a némák beszélnek!

Te a mienk vagy, természet gyermeke! Susogják a lombok az álmadozó leányka fölé borulva. Déresipett, barnapiros levélkék hullanak az aranyiszöke fűrtök közé koszorut képezve. A napsugár csintalanul, enyelegve surran át az aranyhaj hullámain és kellemes őszhangba vegyíté az aranyhaját, a déresipett levélkéket és a nefeletszemet . . .

— Óh be szép! szakadozott fel egy sóhaj az elmélázott leányka kebléből.

— Istenemre gyönyörű! hallatszik mint viszhang a széles tölgyfa másik oldaláról.

— Ki vagy te, kis erdei ninpha? És mit keressz itt egyedül? szól előlépve egy nyulánk ifju, kinek fekete bársony magyarkája elárulta az udvari apródok egyikét.

— Nevem Norma. Itt lakom a közelben, szól a meglepett leányka zavartan.

— Hogyan? A tudós, a csillagász leánya??? És közelebb lépve megfogá a piruló leányka mindkét kezét és mélyen szemébe tekintett.

— Ki vagy te, idegen ifju, s mi járatban erre mifelénk?

— Hogyan? Hát nem ismersz fel? Az az egy pár év annyira megváltoztatott volna? Az igaz, hogy én sem ismertelek fel téged, oly bájos, oly elragadó lettél! Nevem Beladin! A te gyermekkori játszótársad . . . és mától . . . e pereztől fogva ha akarod? . . .

— Norma! Norma! Hol késeled ily sokáig, gyermekem? ! hallatszik az öreg Bora aggódó szava. Az őszi lég csalékony és te ily könnyű ruháskában! Te kis gondatlan! Szólt feddőleg, de gondoskodó anyai hangon Norma öreg dajkája, kit a tudós magával hozott neje halála után.

— Nézd, mi szép itt minden, édes Bora! Szókdelt dajkája elé a bájos gyermek, magára hagyva az ifjut.

(Folytatás köv.)

Kalapos üzlet.

Vagyok bátor Barcs és vidéke nagyérdemű közönségének szives tudomására hozni, hogy **BARCSON**, (a Nemsich féle kávéház mellett, Varga féle házban) egy új

☛ KALAPOS ÜZLETET ☛

nyitottam, hol saját gyártmányu, (nem pedig gyárból rendelt) nagy választéku mindennemű legfinomabb **URI- és GYERMEK KALAPOK**, valamint **FILCZ** és **VA-DÁSZCZIPŐK** stb. mérsekelt áron kaphatók.

A nagyérdemű közönség pártfogását és minél számosabb megrendelését kéri:

Tisztelettel
BOGNÁR FERENCZ
kalaposmester.

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:

Kanizsára . .	reggel	6 óra	10	percz.
"	délelőtt	11 "	05	"
"	este	9 "	05	"
Pécs — Szigetvárra				
	reggel	7 "	32	"
"	délután	5 "	18	"
Pákráczra . .	reggel	8 "	16	"
"	este	5 "	20	"
Somogy-Szobra	reggel	5 "	7	"
"	délután	2 "	15	"

Barosra érkezik:

Kanizsáról . .	reggel	7 óra	21	percz.
"	délután	4 "	46	"
"	este	9 "	47	"
Pécs — Szigetvárról				
	délelőtt	10 "	49	"
"	este	8 "	41	"
Pákráczról . .	délelőtt	10 "	53	"
"	este	8 "	05	"
Somogy-Szobbról	délután	1 "	20	"
"	este	8 "	50	"



Özv. Habianac Augusztné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papir- iró- és rajzeszközök raktára.

B A R C S O N .



Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

**A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére**

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

